

هفته گذشته چند کشور غربی با هدایت کانادایی‌ها بیانیه‌ای را منتشر کردند که آن را باید در ادامه جنگ اطلاعاتی پس از جنگ نظامی ارزیابی کرد. در این بیانیه روی این موضوع تأکید شده‌است که تهدیدهای فراینده امنیتی جدیدی از جانب ایران پدید آمده‌است.

نکته قابل توجه درباره این نویسنده‌گان بیانیه آن است که اغلب آنها در حال حاضر میزبان گروهک‌های تروریستی فعالی هستند که در سال‌های اخیر موجی از جرائم سازمان یافته را در داخل خاک ایران رقم زده‌اند. به عبارتی کانون اصلی رشد اقدامات ضد امنیتی علیه مردم ایران حالا پس از جنگ دست پیشی را گرفته تا بررسی و تحلیل پرونده سرپنجه‌ها را دچار انحراف کند. مرور بیانیه منتشر شده نشان می‌دهد که بخشی از تهدیداتی که این دولت‌ها درباره آن سخن می‌گویند، پاسخ‌هایی است که تهران برای مهار تروریسم در طول دفاع مقتدرانه ۱۲ روزه از خود برپا داده است، از جمله مهار کردن گروهک تروریستی منافقین در آلبانی است که از نظر فنی و اطلاعاتی یک شاهکار اطلاعاتی محسوب می‌شود.

سطح مهار منافقین به گونه‌ای بوده‌است که از نان‌خوج، تحلیل‌گر امنیتی ساکن در تیرانادر شرح آن گفته‌است که ادامه حضور منافقین در این کشور می‌تواند یک تهدید دائمی و جدی برای آن کشور باشد.

برآوردها نشان می‌دهد بعد از دوره جنگ، هدف غربی‌ها ایجاد یک محیط ناسازگار با درجه‌حاد در داخل کشور بوده که از نگاه تهران متوازن کردن این فضا امری طبیعی است. بدیهی است که اگر این اثر گذاری بی‌رونی هدایت درست نشود، ناسازگار گرایی‌های امنیتی در منطقه ساختار شبکه‌ای، کنش عملیاتی و گستردگی میدانی پیدا خواهد کرد. این شبکه جدید ناسازگار و افراطی به دلیل دستکاری‌های متعدد و جیش‌زنتیکی روی‌داده از بیرون که محصول کشورهای غربی است خاصیت تروریستی نیز می‌یابد.

واقعیت آن است که در دو دهه گذشته ایران درگیر مبارزه با سازمان‌های پیچیده افراط‌گرا، التقاطی و ایدئولوژیک بوده که مشخصه‌های موج‌های پیشین افراط‌گرایی یعنی آنا‌رشی بودن، هیستریکی، چپ‌گرایی و نیز ایدئولوژیک بودن را به‌صورت هم‌زمان داشته و از سویی به دلیل دستکاری بیرونی به‌شدت جیش‌یافتگی نیز دارد.

نکته جالب توجه آن است که پدیده تروریسم در ایران از نظریه محرومیت نسبی تبعیت نکرده و وابستگی به عامل بیرونی داشته و به عبارتی ساده پرسو وار عمل می‌کند. یک داده‌یابی درباره پدیده رشد افراط‌گرایی در ایران حکایت از آن دارد که ریشه‌های اولیه این مسئله پس از حاکمیت پل برمر بر عراق و احیای «وسلفی‌گری» شکل گرفته‌است.

در یکی از شمارهای نشریه جماعت توحید و جهاد که در سال ۲۰۱۴ منتشر شده، روی این موضوع تأکید شده است که جنبشی شدن افراط‌گرایی در ایران تابعی از پدیده‌هایی چون هجرت (مهاجرت خارجی) و گستردگی سرزمینی بوده‌است. همین جمله کفای است که متوجه شویم زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی در رشد افراط‌گرایی در داخل ایران تنها نقش کاتالیزری داشته و اما سنتر اصلی کاملاً عنصری با جنس خارجی است.

تنش آفرینی روی ایجاد واحدهای خودمختار، آنا‌رشیک و قطعی سرمایه‌گذاری پرهزینه‌ای انجام داده تا الگوهای دوستی و دشمنی منطقه‌ای را تحت تأثیر قرار دهد با‌اصطلاح تنش‌ها را ژئوپلیتیک کند. بخشی از این تنش‌ها مربوط به افراط‌گرایی و سیاست گذاری‌های مربوط به آن است.

همچنین آمایش‌های محیطی نشان می‌دهد که دولت‌های غربی به ویژه امریکا، رژیم صهیونیستی و فرانسه به‌صورت تصاعدی تروریسم را اشاعه داده‌اند، جنس این اشاعه تروریسم افراط‌گرایانه مبتنی بر اقدام‌های سختگیرانه، غیر منطقی و قشری بوده که در سطحی شدید با جرائم ارتکابی باعث تنش آفرینی شده‌است. در دهه ۹۰ میلادی و پس از فروپاشی شوروی بخشی از این تنش‌ها در حوزه قفقاز با تکیه بر نظریه جک اسنایدر تئری پیدا کرد، در آن زمان امریکایی‌ها اعتقاد داشتند که برای مهار جمهوری‌های تازه متولدشده باید خیزش‌های دینی را بر جوامع آسیای میانه تسری داد.

در این دوران شاهد رشد موج‌های ناسازگاری‌های افراط‌گرایانه‌ای بودیم که خشونت را به‌عنوان اقدام جهانی تبلیغ می‌کرد، در آن مقطع سازمان‌ها و گروهک‌هایی شکل گرفت که تقریبی، تکفیری، جهادی، سیاسی و تبلیغی بودند. امریکایی‌ها کنترل منطقه حتی این مدل را به منطقه آسیای جنوب شرقی نیز تسری داده که نمونه آن گروه سانتوسو در اندونزی بود که خود را امجاهدین شرقی می‌نامیدند. نکته قابل توجه دیگر آنکه این گروهک‌های دست‌ساز و افراط‌گرادر دهه ۹۰ میلادی اغلب به‌صورت خطی با عاملیت تروریستی عمل می‌کردند که مبارزه با آن ساده‌تر بود اما در دهه بعدی دچار جهش زنتیکی گردیده و مگوکی و شبکه‌محور شدند که اغلب در افغانستان و جنوب یمن زیست داشتند.

در حالی که دشمن شبکه تروریسم را در کل منطقه پهن کرده‌است، این جمهوری اسلامی ایران بوده که نتوانسته با استفاده از یک الگوی خاص با عنوان «مکتب تهران» چندمرحله‌ای و فازبندی شده با تروریسم و شاخه‌های افراطی و تبلیغی آن مبارزه کند. نکته قابل توجه این مبارزه با تروریسم از دیدبانی کانون‌های رشد ترور و افراط‌گرایی آغاز شده و در پله بعدی با عایق‌بندی شبکه افراط‌گرایی رشد چشم‌گیری پیدا کرده‌است تا جایی که مبارزه با داعش به شیوه مکتب تهران در دانشگاه‌های کشور ایران از غریب در حاشه یک کسب مطالباتی مهم است.

مکتب تهران نتوانست حتی بر نظریه مکتب کپنهاگ که بر نظریه‌های امنیتی منطقه‌ای تکیه دارد رجحان پیدا کند، درحالی‌که نظریه کپنهاگ بر تقسیم‌بندی منطقه‌ای و اصالت قدرت تأکید دارد، نظریه مکتب تهران بر توازن قوا، ترتیب‌ات امنیتی و پاسخ‌گویی متغیر بر تهدیدات امنیتی تأکید داشته‌است و برخلاف نظریه کپنهاگ نقش قیّم‌ها به‌لایه برای خود قائل نیست و بر همکاری منطقه‌ای تأکید دارد. این بر تری و احاطه همان خطی است که باعث می‌شود علیه ایران بیانیه امضا شود.

مکتب تهران

محی‌الدین علوی

مهملی بعداز مهملی!

فؤاد ایزدی در یک برنامه گفته «همچنان احتمال حمله امریکا وجود دارد؛ می‌خواهند تهران را غزه کنند». غزه کردن ایران، حرف بی‌ارزشی است حتی اگر منظور گونه‌بندی باشد که «می‌خواهند بکنند اما نمی‌توانند». یعنی گفتن آن هم از پرگویی است و فاقد اهمیت استراتژیک و یک مهمل‌باقی به تمام مناسبت که یک کارشناس سیاسی مارا با غزه مقایسه کند، حتی اگر منظورش وحشی‌شان دادن اسرائیل باشد.

اما نکته احمد زیدآبادی در جوباش گفت «اگر می‌دانید که می‌خواهند تهران را غزه کنند، پس چرا بر طبل ادامه جنگ می‌کوبید و با هر حرکتی که بخواد مانع از سرگیری جنگ شود، با تمام قوا به مقابله برمی‌خیزید؟»

نیز مهملی است که بر آن مهمل اولی عرضه شده‌است. ما وسط مذکور که بودیم که جنگ شد و الان بر برخی دیپلمات‌های ما در نهایت احتیاط حرف می‌زدند. جنگ را نیز بنا تقاضای آنتن‌شی طرف مقابل پذیرفتیم که تمام کنیم. دیگه چیکار باید بکنیم که طرفدار جنگ نباشیم؟! آیا چهار تا حرف در فضای کجاری «مانعی است برای صلح»؟ چرا شما که این قدر در مجازی و روزنامه و حقیقی حرف می‌زنید و طرفدار صلح هستید، نتوانستید صلح به ارغمان بیاورید؟! زیدآبادی و عیدی دو کلمه حرف بیشتر بلد نیستند که بزنند! تندیروها دنبال جنگ‌لدا یک واژه تندرو اختراع کرده‌اند و به هر کسی که مثل آنان فکر نکند، می‌چسباند. از خودشان تندرو تر و منفی‌بافت فقط خودشان‌اند.

۲ جوان

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۱ صفر ۱۴۴۷

روزنامه جوان | شماره ۲۳۲۰ | سه‌شنبه ۱۴ مرداد ۱۴۰۴ |